

NAKLANKEN

Contactblad van de Koninklijke Fanfare Sint-Martinus Kester

Derde jaargang nr 1

6

februari 2008

Zij die zorgen voor de muziek in onze harmonie...

... een repetitieavond in januari... zij het, toevallig, zonder Marjolijn, Goedele, Aurelie, Octavia, Lies, Liesbeth, Raf en Pierre.

Koninklijke Fanfare Sint Martinus Kester

Gesticht in 1846 en in 1952 onderscheiden met de titel van Koninklijke Maatschappij.

Voorzitter: Willy Juwet, Patattestraat 15, 1755 Kester – 054/56 65 32
willyjuwet@skynet.be

Secretaris: Anne-Mie Dedoncker, Bruneastraat 74, 1755 Kester – 054/56 68 63
adedoncker@hotmail.com

Penningmeester: Jo Van Nimmen, Bruneastraat 49, 1755 Kester – 054/56 78 35
jo.vannimmen.@ocmw.halle.vera.be

Dirigent: Dorien Bosmans, Kesterweg 14, 1755 Kester – 054/56 78 99
dorien_bosmans@hotmail.com

Verantwoordelijke

Instrumenten: Jo Van Nimmen

Partituren: Geertrui Feytens

Activiteiten: Kirsten Musch

Website: www.fanfarekester.be Webmaster: Jonas De Maeseneer

Repetitielokaal: Jagershof, Bruneastraat 36, 1755 Kester

Bankrekening: 429-5100599-60

NAKLANKEN

Contactblad van de Koninklijke Fanfare Sint-Martinus Kester. ISSN 1782-8392

Eindredactie en

verantwoordelijke uitgever: Willy Juwet, Voorzitter.

 Inhoud van nummer **6**, het eerste nummer van de derde jaargang:

Colofon:	blz 2
Doorzetten:	blz 3
Afscheid van Herman:	blz 5
Na een eetfestijn	blz 6 - 7
Onze eerste levensjaren	blz 8 - 9
Data om te onthouden	blz 10
Muziekuren bij de burens	blz 11 - 12
Uit de agenda:	blz 14
Op de agenda:	blz 15
Poëzie is ook muziek...	blz 16

Lid van de fanfare wordt men als **abonnee op Naklanken**. Het kost slechts € 5.
Steunend lid is men door met € 20 bij te dragen in de kosten van de vereniging.
 -----

*De foto van onze fanfare werd op woensdag 16 januari 2008 genomen door **Marc Colpaert** (Editiepajot en Laatste Nieuws) die tevens toestemming gaf voor publicatie in Naklanken.*

Doorzetten...

Exact twee jaar reeds is het geleden dat wij de geboorte mochten aankondigen van dit contactblad, ondertussen uw vertrouwde *Naklanken*. Voor ons, de toen nieuwe voorzitter en het vernieuwde bestuur, was het een nieuwe start, voortbouwend op een lange traditie maar met tal van toekomstplannen op de tafel.

In het lanceernummer 0 van ons tijdschrift werden, in vette letters afgedrukt, de drie grote doelstellingen opgesomd. Ik herhaal ze hierna woordelijk op dezelfde duidelijke wijze:

“Drie grote doelen heeft het nieuwe bestuur zich alvast gesteld: het aantal muzikanten dient uitgebreid te worden, het aantal optredens dient verhoogd te worden en de achterban, gans Kester, de sponsors, sympathisanten en vrienden van de muziekmaatschappij dienen meer betrokken te worden bij het leven ervan.”

Vandaag kan het bestuur een positief bilan voorleggen, en dat voor elk van de drie doelstellingen.

Het *aantal muzikanten* is immers spectaculair gestegen. Wij kregen versterking van jonge talenten die, omwille van de studies of familiale groeimomenten, een tijdje de repetities moesten laten varen. Nieuwe leden traden tot de groep toe, aangetrokken door gezelligheid en vriendschap, verleid door de heerlijke kans om in een enthousiaste groep muziek te maken, week na week. In het spoor van de nieuwe dirigente Dorien volgden, het jongste jaar, eveneens enkele studiegenoten en vrienden. Zelfs familiebanden kunnen wervend werken voor onze harmonie en wel met schitterend resultaat! Dat resultaat: voor elke repetitie, zelfs in drukke examentijden, is onze speelruimte boven 't Jagershof goed gevuld.

Qua *optredens* hebben de abonnees op deze *Naklanken* de stijgende curve kunnen volgen. Naast de traditionele processie met Kester Kermis en het jaarlijks concert is de fanfare present wanneer de wijken gaan feesten, wanneer een nieuwe winkel de deuren opent, wanneer de parochie oproept voor Pasen en Kerstmis of wanneer 11 november zijn vredesgedachte blijft uitdragen, onze oud-strijders ter ere, wanneer de Heide viert of kerstbomen worden verbrand, wanneer carnaval de schooljeugd op straat brengt, te Kester en zelfs in Leerbeek, wanneer Oetingen of Herfelingen op ons beroep wenst te doen. Om nog niet te spreken van ons succesvol provinciaal concours...

En *onze achterban* is er een om fier op te zijn! Reeds meer dan 180 gezinnen hebben zich achter onze fanfare, *hun fanfare*, geschaard. De muzikanten moeten nog alleen muziek maken. De abonnees, steunende leden en sponsors zorgen voor een welgekomen financiële injectie, hun steun werkt stimulerend, hun trouw prikkelt, hun bijdragen bieden kansen, gisteren nog onvermoed, om nieuwe instrumenten te verwerven, om het bestaande instrumentarium in stand te houden, om het repertoire te vernieuwen en nieuwe partituren te zoeken. Bij de optredens en het concert zijn ze aanwezig, op het gesmaakte eefstijfn leren ze, met velen, de culinaire en organisatorische kwaliteiten van onze muzikanten kennen.

Drie doelstellingen, drie positieve evaluaties. Men zou voor minder trots zijn om voorzitter te mogen spelen van een dergelijk scorende muziekvereniging.

Doorzetten... koos ik als titel voor deze bijdrage, als evaluatie bedoeld. **Doorzetten...** blijft de nieuwe opdracht, de hernieuwde doelstelling voor (allesszins) de komende twee jaar.

Een wens voor eigen gebruik in 't nieuwe jaar: mogen al onze huidige muzikanten, en uiteraard de nieuwe die we nog mogen verwachten, gezond blijven zodat ze steeds kunnen genieten van het boeiend musiceren onder vrienden, woensdag na woensdag op de repetities, van optreden tot optreden. En dat we bespaard mogen blijven van de droeve tochten die, recent nog, vrienden tot afscheid moeten begeleiden.

Willy

* * * *

Het jaarlijks concert van de fanfare is steeds weer een uitstekende gelegenheid om een feestelijke avond te beleven. De muzikanten zijn al maanden in de weer om, onder de leiding van Dorien, hun meest muzikale kant te tonen, de inspanningen van zoveel repetities te laten renderen, aan het ganse dorp en vooral aan de vele supporters een artistiek verfijnde avond te bezorgen.

De editie van 2008, eigenlijk een **vervroegd lenteconcert**, dit jaar onder de wat avontuurlijke en uitnodigende titel,

**Destination
Unknown**

heeft plaats op zaterdag 1 maart in Zaal Jagershof, Bruneaustraat 36 te Kester. Check-in aan Gate B36 om 19u30. Met *Martinus Air* starten wij om 20u00. Tickets kosten € 4,- in voorverkoop en € 5,- aan de kassa in de vertrekhal.

Martinus Air belooft iedereen een aangename wereldreis, last speciaal voor haar passagiers exotische landingplaatsen in, garandeert tijdens de vlucht stijlvolle en charmante bediening, zorgt tussendoor voor verfrissende verwenmomenten, en biedt het beste uit haar muzikale korf. Laat u verrassen!

Afscheid van Herman

De jaarwisseling was voor onze harmonie niet echt een feestelijk moment. Op 30 december 2007 immers is thuis, in de warme familiekring, **Herman Vermeren** overleden. Op zaterdag 5 januari 2008 volgde zijn uitvaart, een stijlvolle en ingetogen plechtigheid, met eerbetoon vanwege alle Kesterse verenigingen, de Gilde van het Paardenvolk en OKRA voorop. De ruiters van de Gilde en haast al onze muzikanten waren present, niettegenstaande de felle en kille regen, om Herman waardig te begeleiden naar zijn laatste rustplaats. Een tocht van velen om niet meer te vergeten... Namens de Koninklijke Fanfare, waarvan Herman sinds zijn twaalfde in 1947 deel uitmaakte, betuigde Willy tijdens de kerkdienst ons medeleven. Een paar gedachten uit dat moment van bezinning:

“Het moet voor u, familie, een troost zijn om tijdens de voorbeden en de homilie zoveel menselijke kwaliteiten van Herman te horen opsommen, kwaliteiten die men van op deze plaats in de kerk gerust mag bestempelen als bijbelse talenten, talenten die hij zo gul heeft gedeeld en rondgestrooid.

“Het moet een troost zijn om de warmte te ervaren waarmee een ganse gemeenschap, uw droefheid delend, de pijn van dit afscheid wil verzachten.

“Enkele weken terug zijn we ’s morgens wakker geworden in een sprookjeswereld, waarbij winterse rijp elke tak van boom of struik omtoverde tot details van een sneeuwig kantwerk. Ook Herman heeft hiervan ongetwijfeld genoten. Meteen ontdekte de natuur voor ons tal van spinnenwebben die er altijd al waren maar pas nu zichtbaar werden.

“Ook in onze dorpsgemeenschap bestaat sinds jaar en dag een dergelijk web dat, meestal ongezien, ons samenleven in stand houdt. Met de emotie en de droefheid van Hermans overlijden is dit web vandaag echter zichtbaar geworden. Herman was een van de dragende draden van dat web, een van die sterke kruisdraden, maar vaak ook een van de verbindingsdraden, bescheiden van lengte maar ho zo nodig om het web steviger te maken.”

Wie zal morgen de draden van Herman spinnen?

Na al wat hij heeft betekend in en rond onze fanfare, tot zijn laatste dagen toe, zal Hermans naam in ere worden gehouden en zal hij blijven voortleven in warme genegenheid, vriendschap en waardering.

NAKLANKEN ..... van een gesmaakt eetfestijn

waarbij Freddy mijmert...

Over Escoffier, kromeski's, Jacques Brel..... en Marcel

Nieuwjaar 1958, België maakte zich klaar om de wereld te ontvangen op de Heyzelvlakte ter gelegenheid van Expo'58. De koude winters werden oergezellig gemaakt door de gloeiende gietijzeren pot van de Leuvense stoof. De televisiekast waagde haar eerste stappen in de Vlaamse huiskamers.

Maar HET belangrijkste feit uit die tijd was de kromeski van memé. Memé kookte graag en heel lekker, en bij elke feestelijke gelegenheid was het voor de familie verzamelen geblazen aan de grote tafel in de "schone plaats" bij memé en pepé. Zo gebeurde het ook op 1 januari 1958 : ter voorbereiding van het feestmaal en om het nieuwe jaar te vieren proefden de "groten" overvloedig van zelfgemaakte appelcider en de kinderen dronken – ook te veel – gele limonade. Ik ging 10 jaar worden en waande mij groot genoeg om mijn limonadeverbruik te beperken tot één glas geel maag-opblazend-sprankelend-water, om dan, bij volle bewustzijn en al mijn geur- en smaakorganen op punt zettend, uit te kijken naar het steevast voor elk feest wederkerend voorgerecht : **kromeski**, een soort kaaskroket, gemaakt van een roux met verschillende soorten kazens, eiwit errond en plons... het frietvet in. Zo hééérlijk en onwaarschijnlijk lekker dat memé na mijn zesde exemplaar vroeg of ik er nog eentje wou of dat ik nog een beetje plaats ging overlaten voor de rosbief.

Ook toen al besepte ik heel goed dat het leven bestond uit dingen die je graag doet en dingen die je minder graag doet. Lekker eten en op mijn accordeon spelen stonden hoog in mijn hitparade; in feite herinner ik mij geen dingen die ik niet graag deed ... misschien leed ik toendertijd al aan een vroegtijdige Alzheimer of verstond ik de kunst om de minder plezante dingen gewoon te vergeten ..?

Zomer 2007... paardenprocessie met de fanfare van Kester...en juni-warmte zoals in de boeken van Stijn Streuvels. Michel de burgemeester komt enthousiast de grote trom slaan, de muzikanten wrijven de slaap uit hun ogen (het is 6 u 's ochtends!) en na het uitwuiven van de processie – heeft Annemie samen met Goedele en Trui gezorgd voor croissants, koffie, fruitsap... en champagne. Niettegenstaande het onmenselijk vroege uur op deze zondagochtend, geniet iedereen zichtbaar van dergelijk moment en genieten we met al onze zintuigen van ons Pajottenlands bestaan – sommigen beseffen het heel pertinent, anderen ervaren het bijna als iets vanzelfsprekend.

Na de processie – het is dan middag en het is bloedheet – hebben de geuzen, Leffe's, Orvals en pilsjes hun werk gedaan en wordt er iets minder genoten, maar pint na pint stijgt het volume van de vertellers. Ik geniet van het spektakel en sta te keuvelen met Marcel over **Escoffier**, de grote paus van de klassieke Franse keuken. Ik kan het niet nalaten om efkes te vertellen over de kromeski's van memé en al die lekkere dingen van toen.. Na de processie eten we een koude visschotel met een frisse chardonnay en een middagdutje is meer dan welgekomen.

Marcel heeft een scherp geheugen en een paar weken en repetities later wordt er overeengekomen dat ik deel zal uitmaken van de keukenbrigade ter gelegenheid van het eefestijn van onze fanfare. Een dubbel gevoel sluipt binnen... enerzijds dolblij met deze nieuwe ervaring die ik zal mogen meemaken; anderzijds toch een beetje twijfel (*ga ik dat wel kunnen, ga ik daar niet in de weg lopen, ...*).

Zaterdag 27 oktober 2007, iets na 9 u is het verzamelen geblazen in de keuken. Zoals het een "echte kok" betaamt, heb ik mijn eigen messen meegebracht en nog een paar andere nuttige dingetjes. Wat onmiddellijk opvalt is een ketel, een grote ketel met daarin een fond die daags ervoor gemaakt is en nu geurig staat te pruttelen. Weer denk ik aan het boek van Escoffier – en mijn adrenaline geniet ! Een paar minuten later sta ik achter een berg uien die ik grof mag snijden voor de soep (obligate test voor een nieuwkomer...). Een soeplepel azijn op de snijplank zorgt ervoor dat mijn ogen niet gaan tranen en daar ben ik blij mee, ... en ook een beetje fier.

Na de uien mag ik de kippen verdelen over de twee soepketels want – naar het schijnt – staan sommige vrouwen niet te popelen om dode kippen in hun handen te nemen. *Solidariteit onder de kippetjes is de eerste keukenmop !* De voormiddag is zo voorbij en volgens Marcel zitten we op schema. In de loop van de namiddag mag ik beginnen met de gemarineerde braadstukken en de keukentemperatuur stijgt evenredig met de spanning bij de brigade. Iedereen kent zijn of haar plaats, job, materiaal en stilaan verandert de ogenschijnlijke wanorde in de keuken in een georganiseerde en geoliede machine.

18 u, Marcel verandert van look en doet zijn kokstenuë aan. Het serieuze werk gaat stilaan beginnen ... En opeens is het zover : "twee soepen, één kaaskroket, één gebraad en twee kalkoen met champignons!". De machine schiet in gang. Ik sta naast Marcel en mag het vlees snijden. Een minuutje later vertrekt de eerste bestelling richting zaal. Alsof een volle autocar is toegekomen worden we overstelpt met bestellingen..."*Coup de feu...*"! Tussen het snijden door hou ik Marcel in de gaten die met weinig woorden en aanduidingen de ploeg aanvoert. Op een bepaald moment is de wachttijd een kwartier en we zijn zwetend en geconcentreerd de tientallen borden aan 't vullen die voor ons passeren. Onwillekeurig denk ik aan een optreden van **Jacques Brel** in de Olympia in Parijs... Wat heeft dat in Godsnaam te maken met een keuken, zou je kunnen denken? Brel had een geweldige accordeonist, die niet alleen een virtuoos was op zijn instrument, maar zich ook met hart en ziel kon "smijten" in de optredens van Jacques Brel. In het nummer "La valse à mille temps" komt er een accordeonpassage die niet van de poes is en waar Brel riep "Allez Marcel, fonce Marcel!" Ik kon mij niet inhouden en riep naar Marcel "Allez Marcel, FONCE MARCEL!"...

28 oktober 2007, zondagnamiddag, 't is voorbij. We zitten samen in de zaal en we hebben geluk: er is nog voldoende over om onze honger te stillen en we zijn voldoende bekaf om nog wat te blijven zitten en na te praten. Piet Huysentruit zou nu vragen: en wat hebben we geleerd vandaag ?

Een gewone fanfare uit het Pajottenland organiseert een gewoon eetfestijn in een gewone zaal in een gewone gemeente die Kester heet. In een gewone keuken wordt door de gewone leden van de fanfare eten gemaakt volgens de regels van Escoffier en dit onder de leiding van een gewone **Marcel**. Er zijn zo van die mensen op deze wereld die beschikken over talenten waarmee ze niet lopen te pronken (*stoefen* in 't Pajottenlands), maar die – als het er op aan komt – die talenten belangeloos aanwenden ten dienste van anderen. OK, Marcel kan koken omdat hij het geleerd heeft, ok Marcel kan een werkblad opmaken voor een keukenbrigade omdat hij er de nodige ervaring mee heeft, maar wat die gewone Marcel zo buitengewoon maakt is zijn bijzonder talent om een groep mensen uit hun gewone omgeving te halen en hen te laten samen werken en samenwerken in een ongewone omgeving.

“Grand bravo et merci beaucoup Marcel”, zou Jacques Brel gezegd hebben...

Freddy Danau

* * * *

Onze eerste levensjaren...

In *Naklanken 2* van oktober 2006 mochten we, fier of wat dacht u, bevestigen dat onze fanfare geboren is in **1846**.

Officiële briefwisseling uit de vroegste jaren van de negentiende eeuw, onlangs in onze gretige handen gekomen, laat ons toe, van zeer nabij, een blik te werpen op de beginjaren van onze vereniging. En het waren hier duidelijk niet de heerlijkste dagen voor de zogenaamde ‘Schone Kunsten’. Zo vernemen we van de gemeentesecretaris van Kester, in een mededeling aan de Arrondissementscommissaris van 24 januari 1838, dat (uit het Frans vertaald) *er in de gemeenten van het Kanton Halle geen enkele muziekvereniging bestaat, en dat er zelfs geen muzikanten zijn*. En hij voegt er aan toe, zij het met een vreemd kronkeltje, iets wat duidelijk op zijn maag lag: *Aldus kan u oordelen, Mijnheer, hoe de schone kunsten en de wetenschappen worden beoefend in onze aangename streek (nos agréables contrées) waar er amper kasseien zijn (où il n’y a presque point de pavés)!*

Maar in Kester kwam er dus wel verandering, en snel zelfs. 1846 blijft de geboortedatum, al wijzen andere uitspraken naar 1847 en ook, inderdaad 1848. Maar in de rekenkunde van vandaag is 1858 – 12 nog altijd 1846.

Het tijdschrift *Het oude land van Edingen en omliggende* publiceerde in 1992 (nr 4) een artikel gewijd aan een interessant onderwerp, met name de ‘Provinciale subsidies aan muziekverenigingen uit het oude land van Edingen in de 19de eeuw’, van de hand van René Dejonghe en Dirk Vandenplas. Zij wijzen er op dat die subsidies door de provincie werden toegekend vanaf 1855. In dat jaar waren er slechts vier begunstigden, met name onze Sint-Martinusfanfare, deze van O.L.Vrouw-Lombeek, de harmonie Sint-Cecilia van Sint-Kwintens-Lennik en de harmonie ‘Les Vrais Amis’ uit Tollembeek. De enige vereniging evenwel die deze subsidie bleef ontvangen tot 1879 (einddatum van de genoemde studie), en dit zonder enige onderbreking, was onze Kesterse vereniging.

In 1861 bedroeg de provinciale subsidie ter aanmoediging van ‘La Société de musique’ van Kester 20,40 frank. Op dat moment *telde zij 20 spelende leden, meestal niet gefortuneerde stielmannen, die met inzet en toewijding samen zijn gebleven en aldus merkbare en constante vooruitgang hebben geboekt, dixit een gemeentelijke beoordeling.* Het enthousiasme is duidelijk zo groot dat de burgemeester van Kester aan diezelfde arrondissementscommissaris op 18 augustus 1861 kan melden dat de fanfare beslist heeft deel te nemen aan de ‘concours’ die de Regering zinnens is te organiseren onder de harmonieën en fanfares n.a.v. de volgende septemberfeesten. De woelige septemberdagen van 1830 waren enkele decennia later duidelijk nog lang niet vergeten!

En enthousiasme leefde er inderdaad in de groep. Volgens een rapport van juli 1862 brachten de muzikanten toen per maand 22 cent in en waren zij present op twee repetities per week, en dat voor twee openbare optredens per jaar. Een van die optredens was zeker het ‘Festival’ dat in de ‘Commune de Castre’ werd gehouden op 19 juni 1862. Indrukwekkend moet het zijn geweest wanneer de jonge eigen vereniging het festival opent met twee stukken en vervolgens het optreden kan aankondigen van, in die volgorde, de harmonie van Lettelingen, het koor van Dworp, de fanfares van Lembeek en Lombeek, het koor van Edingen, de harmonie van Tollembeek, het koor van Halle en, tot slot, de fanfare van Edingen. Wie durft dit vandaag nog aan? En wie mengt aldus zang en instrumentaal?

In 1863 telde de maatschappij 22 spelende leden, maar ook 14 ereleden! De provinciale subsidie werd in die jaren aangevuld met een gemeentelijke subsidie van circa 25 frank.

En dat het soms wat uit de hand kon lopen bewijst een verslag van 23 april 1864 na een ‘concert vocal et instrumental’, dat de zondag voordien plaats had, en waarbij voor die gelegenheid het sluitingsuur verlaat werd tot 23 uur. Hoe leuk het zingen en musiceren ook toen was geweest, tegen zes personen werd proces-verbaal opgemaakt omdat zij na dat uur nog op café waren... Misschien een valse noot voor de zes, maar voor ons alleszins een prettige inkijk in een ver verleden.

Data om te onthouden(1)

Bewust of onbewust houdt ieder van ons een ganse reeks data in het oog of in het geheugen, prettige en zelfs minder prettige. Verjaardagen allerhande bezetten daarbij de eerste comfortabele zetels. Die data gedenken en de bijhorende omkadering in stilte voorbereiden vormen trouwens het grootste part van de pret die met de viering gepaard gaat of van het ritueel dat aan de herdachte gebeurtenis verbonden is. Soms durven wij hopen dat de data, die betrekking hebben op de belangrijke momenten in ons eigen bestaan, ook bij anderen, gezinsleden, vrienden en verwanten, een mooie plaats in hun agenda hebben gekregen, als het ware met gouden randjes omringd en herhaaldelijk onderstreept.

Een muziekmaatschappij verschilt op dat gebied niet van een gewoon mens. Ook zij leeft een bestaan dat gekeerd is naar de toekomst, uiteraard, maar zij vergeet niet af en toe om te kijken en de weg te overzien die zij is gegaan. Voor onze fanfare is die weg een lange strook, afgelegd sinds 1846 door zoveel muzikanten en hun achterban, langs historische momenten, droeve en moeilijke tijden, pijnlijke en zelfs hoopverloren gebeurtenissen, diverse oorlogen en hun verschrikkingen, bovendien geschouwd door al de Belgische koningen en koninginnen, ruim zestien decennia lang.

Precies die lange weg leidt ons vandaag naar een wens, met name dat nu reeds wordt uitgekeken naar het afronden van dat zeventiende decennium, **naar het jaar 2016**, het jaar van de 170^e verjaardag van het ontstaan van onze Fanfare Sint-Martinus van Kester. Is 170 niet gebruikelijk als moment van herdenking, dan schuift het feest gewoon door naar 2021, wat voor onze fanfarejeugd van heden geen probleem kan scheppen. Of kiest men toch voor 165 jaar en dus voor **2011**? Zelfs hoorde ik al een repliek tijdens een gezellige na-repetitie: we vieren ze allemaal...

Voor Kester, en voornamelijk voor de parochie Sint-Martinus, zal dan weer het jaar **2014** ongetwijfeld aangestipt worden als een niet te missen feestmoment. In dat jaar zal het immers 150 jaar geleden zijn dat de kerk werd vernieuwd en opnieuw werd opgebouwd, ruimer en groter maar vooral steviger. De bouwwoede uit die jaren startte inderdaad met de nieuwbouw van de kerk, maar deinde in de volgende jaren uit naar de bouw van een nieuwe school, een huis voor het schoolhoofd en zelfs naar een nieuw gemeentehuis, zoals reeds beschreven in het blad van de Heemkundige Kring van Gooik. Redenen genoeg dus om dat (zeer nabije) jaar 2014 degelijk in de gaten te houden en zelfs hier en daar reeds voor te bereiden.

W.J.

Dit thema krijgt een vervolg in ons volgend nummer van *Naklanken*.

Muziekuren bij de buren

Musiceren: wat een geluk! Wanneer ik gewoon de repetities bijwoon, ergens haast ongemerkt genietend luisterend naar het zoeken van de juiste toon, de juiste nuanciering, de melodieuze volzin, de acrobatische fiorituren, de onvermijdelijke uitsluiers, en schalks kijkend naar de lachende pretoogjes, dan weet ik dat al die muzikanten ook aan het genieten zijn. Voor geen geld van de wereld zouden ze op dat moment elders willen vertoeven.

Zo vergaat het ongetwijfeld ook bij de buren, op hun repetities, bij hun optredens. De band die hen samenbrengt is geweven van respectvol beluisteren, kameraadschappelijk bijspringen, muzikaal ondersteunen. Onze fanfares zijn geen concurrenten wanneer het over muziek gaat. Zij bestaan uit collega's muzikanten. En die collega's willen wij af en toe met onze *Naklanken* een bezoek brengen.

De eerste in de rij zijn de muzikanten van de **Koninklijke Fanfare 'De Ware Broeders'** van Herfelingen.

Met onze Kesterse fanfare heeft deze uit Herfelingen steeds nauw samen geleefd. Decennia lang werden ze door dezelfde dirigenten opgeleid en geleid, decennia lang vulden ze mekaars korps op het passende moment aan. Soms zelfs droegen ze op een en dezelfde dag twee verschillende kepi's, om toch maar twee volwaardige optredens te kunnen verzorgen, een in Herfelingen en een ander in Kester. Zij deelden mekaars passie, in blijde en ook in droeve dagen. En die samenhang laat sporen na, zelfs op lange termijn!

Het meest opvallende moment van die vriendschappelijke band valt jaar na jaar op de dag van Kester Kermis. Al eeuwen doet onze Drievuldigheidsprocessie Herfelingen en Oetingen aan met Sint-Martinus en zijn grootse paardentocht. Zover men het zich kan herinneren was de fanfare van Herfelingen steeds paraat om, op die vroege zondagochtend in de lente, de processie 'ingeleide' te doen in haar nog soezend dorp. Zoiets vergeet een gemeenschap niet, en daarom dit dankwoord aan de ware broeders van onze naaste buurgemeente.

'De Ware Broeders' van Herfelingen zijn eeuwelingen, en dat reeds geruime tijd. De fanfare is ontstaan uit een zangkoor dat indertijd de missen opluisterde in de Sint-Niklaaskerk aldaar. Misschien was dit wel de zangvereniging 'De Jeugd' die vanaf 1873 een provinciale subsidie mocht ontvangen. Zij werd er gesticht, als de Fanfarenmaatschappij De Ware Broeders van Herfelingen, op 16 september 1892.

Volgens het reglement dat op 19 mei 1898 werd opgesteld, was het doel van de vereniging '*de muziekkunst voor te planten en zich in orde, vrede en eendracht te vermaken*'. Opmerkelijk in dat reglement waren de boeten die moesten betaald worden door de spelende leden die afwezig bleven, te laat kwamen of ... hun instrument vergaten op de bijeenkomsten!

De eerste voorzitter was Emile Langhendries, de eerste ere-voorzitter was Dr. Edmond Blockx, later opgevolgd door Eduard Seghers. De eerste dirigent was Louis Cochez.

Hun eerste vaandel dateert uit 1902 en werd geschonken door Arthur Seghers. De tekeningen op het vaandel en de opschriften zijn gemaakt van echte gouddraad. In 1910 reeds trok de fanfare naar de werelddtentoonstelling in Brussel, met liefst 54 spelende leden en L. Marchand als dirigent. Tijdens de oorlogsjaren viel het muzikale leven stil, ook te Herfelingen, zodat in 1919 een nieuwe start moest worden genomen. Omer Rebs, die we ook in Kester zouden ontmoeten, nam het dirigeerstokje over.

Op een punt was Herfelingen Kester wel te vlug af. In 1934 kregen zij de wellicht eerste vrouwelijke dirigente uit de Belgische fanfaregeschiedenis: de 22jarige Yvonne Decoster.

De tweede wereldoorlog verlamde opnieuw het muziekleven, maar in 1946 werden de instrumenten weer bovengedaald, door toedoen van Dr. Omer Van den Noortgate. En alweer deelden Kester en Herfelingen de dirigent toen, vanaf 1952, Guillaume Heyvaert uit Halle naar 'den boerenbuiten' afzakte om de goedwillige muzikanten tot samenspel en musiceren te begeleiden. Samen trokken de burens trouwens in 1958 naar de Expo om er hun kunnen te bewijzen ten overstaan van de vele expobezoekers van toen. En in 1959 werden ook De Ware Broeders gemachtigd de titel van *Koninklijke Maatschappij* te voeren.

Vriendschap heeft inderdaad hechte banden gesmeed. Ten bewijze daarvan een majestueuze foto uit 1992 waarop naast de keurig uitgedoste muzikanten van Herfelingen tal van Kesterse figuren staan te pronken, zij aan zij, fier om het vieren van 'hun' eeuweling.

Moge voorzitter Ghislain Alaert aan al zijn muzikanten anno 2008 de collegiale groet van de Kesterse muzikanten overbrengen!

In de fanfarefamilie

moesten we op zaterdag 12 januari 2008 afscheid nemen van onze laatste oud-strijder, **Julien Tiels**. In **Naklanken 4** drukten we de foto af van de drie strijders uit de jongste wereldoorlog, Gaston Raemdonck, Julien Tiels en meester René Segers, genomen tijdens de plechtige 11-novemberviering van 2005. Amper twee jaar later hebben zij ons alledrie noodgedwongen moeten verlaten. Gaston ging hen voor op 2 december 2005 en meester René volgde op 23 april 2007. Julien, te Kester geboren op 8 augustus 1917, bracht zijn ganse leven door op zijn hoeve in Den Dael tot hij verhuisde naar het rusthuis te Strijland. Hij overleed er op maandag 7 januari 2008. 11-November zal in de toekomst altijd anders zijn...

****

Diep in de Hollandstraat, waar de muziek van onze fanfare zelden of nooit de stilte komt concurreren, wonen diverse leden, *steunende leden*. Een hiervan is

Sculptura

van Romain en Nicole Fontaine – Van Den Driessche. Hun aanbod: antiek, brocant, herstelling van salons, zetels en stoelen.. Tel. 054 51 88 50 – Hollandstraat 36.

Alvast ook bedankt... al wie steunt en sponsort!

De subsidiërende overheden: **Provincie Vlaams-Brabant** en **Gemeente Gooik**
 De **parochie Sint-Martinus Kester**
 De **Gilde van het Paardenvolk Kester**
 Het **OKRA – trefpunt Kester**
Michel Doomst, burgemeester en lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers
Mia De Vits, lid van het Europees Parlement – Utveldstraat 6, Kester
Jos Walravens – Molenstraat 33, Kester
Remitrans – Internationaal transport – Molenstraat 14, Kester
A.D. Delhaize (Julien en Greta Schelck) – Gooik
n.v. Olympia, – Herfelingen, Steenweg naar Asse 183 (054/56 64 23)
De Knijf Drukkerij – Gooik, Edingsesteenweg 51 (02/532 44 37)
Garage-Carrosserie P. Christiaens – Leerbeek, Ninoofsesteenweg 105A (02/582 99 57)
Bloemen 't Heideroosje – Leerbeek, Edingsesteenweg 181 (02/532 12 86)
Apotheek Peggy De Pril – Kester, Edingsesteenweg 268 (054/56 76 67)
Hoeve van het Waterblok, (familie Dekens) – Kester, Peeverstraat 16 (054/56 60 33)
Albert en Augusta Vanrompaey – Musch, Kaardeloodstraat 91 b1, Ninove,
Gilbert Van de Ville, Kester, Bruneastraat
Decoster, Groothandel Bouwmaterialen – Kester, Peeverstraat 24 (054/56 84 71)

en **alle gulle sponsors**, ook zij die wensen **anoniem** te blijven,
alle steunende leden en de vele **abonnees** van onze **Naklanken**,
 samen meer dan 180 gezinnen!

Wij vergeten evenmin in onze dank te betrekken zij die steeds bereid zijn hun handen uit de mouwen te steken telkens de fanfare beroep doet op hun kracht, hun ervaring of hun goede raad.

Onmisbaar zijn jullie allemaal! Bedankt!

Mijn (ons) instrument...

Na de **trompet** (interview met Marcel Vellemans in *Naklanken 3*) en de **dwarsfluit** (in nr 5 op tekst van Kirsten Musch), volgt in nummer 7 van juni 2008 de **klarinet**. Auteur van haar liefdesverklaring voor dit instrument wordt onze dirigente Dorien Bosmans. Zoals elders in dit nummer te lezen is, kan elkeen op 15 april in de kerk van Kester komen beluisteren hoe Dorien dit instrument laat zingen...

De kroniek van 't muziek te Kester

Uit de agenda

Open-repetitie

Ten teken van dank aan al de medewerkers van het eetfestijn van eind oktober, en tevens om alle ouders en partners van de muzikanten eens samen te brengen, hielden onze muzikanten op woensdag 21 november om 20 uur **open-repetitie**. Hun manier om *Sint-Celicia* te vieren! Luisteren naar het zwoegen van de muzikanten en kijken naar het leiden van de dirigente, dit alles met een uitnodigend glas in de hand en een snoeperig hapje op armlengte, kan gezellig zijn. Dat werd nog eens bewezen, zeker wanneer bovendien de gewone instrumenten opzij worden gezet, het accordeon ten dans uitnodigt en zingen als een aangename groepsactiviteit stevig wordt beoefend.

Kerstmis 2007

Kerstmis: een traditioneel feest, weliswaar elk jaar opnieuw met veel sentiment verwacht, jaarlijks opgefleurd met dezelfde huiselijke gezelligheid en aloude maar gemeente wensen, elk jaar een nieuwe Kerst. Het kerstfeest mag elk jaar een hoogtepunt zijn van de kerkelijke kalender, ook voor de fanfare is en blijft het een warm moment van musiceren, en voor de kerkgangers een heerlijk moment van luisteren naar zorgvuldig gekozen nummers. Door de opstelling van de muzikanten in het hoogkoor, galmen de klanken van alle instrumenten het kerkschip in met al de volheid die zij willen uitdragen. Genieten in kerststemming! En na de viering verraste de fanfare de vele aanwezigen met prikkelende glühwein, koele brandewijn of dampende soep. Was de Kerst ook dit jaar niet wit, hij was alleszins gezellig dorps!

Driekoningen vieren

Op zaterdagmiddag 5 januari 2008 zou de fanfare een oude traditie terug tot leven roepen. Gepland werd een rondgang met muziek en zang op de vooravond van het Driekoningenfeest. Dit jaar zou men in de straten rond het dorp leven en animatie brengen, om volgend jaar in een of andere wijk van Kester het jaar muzikaal in te zetten. Uit medeleven met het gezin van oud-muzikant Herman Vermeren en van de diverse muzikanten en fanfareleden uit zijn familie, werd dit plan opgeborg. De uitvaart van die ochtend toonde trouwens aan dat het ganse dorp deelde in de treurnis en geen behoefte meer had aan een oud en vrolijk volksfeest.

Kesterkriebels

Bij plannen om op een zaterdagavond in De Ham de kerstbomen te verbranden, een heuse avondwandeling te maken, te zorgen voor gezelligheid, een hapje en een drankje aan te bieden, - dit alles op initiatief van de actieve vriendenclub *Kesterkriebels* – mag zeker onze fanfare niet ontbreken. Die 5de januari, al een bewogen dag op zich, mocht het dan al pijpestelen regenen, kil en koud zijn en guur waaierig, echt ongezellig winterweer, toch weefde hij onder de druipnatte tenten een warme band van vriendschap rond een geurende barbecue en, of wat dacht u, heerlijk ontspannende fanfaremuziek. Dank u, muzikanten!

Op de agenda

Ons jaarlijks concert

Zoals reeds vermeld op pagina 4 heeft ons jaarlijks concert in 2008 plaats op **zaterdag 1 maart**, zoals de jongste jaren gebruikelijk, in **Zaal Jagershof, Bruneaustraat 36 te Kester**.

Dorien concerteert

Dorien Bosmans, onze dirigente, is een bezige bij. Naast het lesgeven en dirigeren, is zij zelf nog studente in het Lemmensinstituut te Leuven. Daar voltooit zij nog een specialisatiejaar bij haar klarinetleraar Eddy Vanoosthuyse. Op **dinsdag 15 april** laat zij graag haar talent zien (of horen) aan het Kesterse volk. Samen met haar docent treedt zij dan op onder begeleiding van het Litouwse Ciurlionis String Quartet. Op het programma staan o.a. de klarinetkwintetten van Brahms, Reicha en voor 2 klarinetten Ponchielli. Dit alles gaat door **te Kester in de Sint-Martinuskerk en begint om 20u**.

Wat informatie voor geïnteresseerden:

Kaarten zijn in voorverkoop (€ 5,-) te verkrijgen op dorien_bosmans@hotmail.com (0485/40.10.07) en in het Jagershof te Kester. Aan de kassa betaal je die avond € 7,-.

Niet te versmaden: na het concert geeft Dorien 'n **tournee** voor het publiek in het Jagershof. Alleszins een uitzonderlijke kans om onze dirigente eens als uitvoerend muzikant aan het werk te zien. **En het loont meer dan de moeite!**

en nog meer:

Op 16 maart zijn we er bij wanneer het *Vijfdorpenbos* (Kom op tegen kanker) wordt geopend op de Kesterheide, en met *Pasen*, op 23 maart, luistert de harmonie de viering op in de kerk

Poëzie is ook muziek...

muziek is ook poëzie.

Meideuntje

Hé, ik ben welgezind
vandaag, van 's morgens vroeg,
ben goedgeleumd, goedlachs geboren,
met schokjes welgezind,
ik die, de warrelwind
gelijk, zo grillig mij gedroeg,
nog gisteravond, somber kind,
in dat oud labyrint
achter de spoken joeg,
ik laat het licht, die lieveling,
mijn nekvel, tinteletingeling,
met hete naalden steken.

Hé, ik ben welgezind,
voor 't eerst in zeven weken,
met schokjes in mijn schouderblad,
om aan de dag te melden dat
mijn zomerbloed vol bijen hangt
te ronken en te neuren;
de lucht, dat ijdel cidervat,
waait aan met nerse geuren,
de wereld wiegelt zachtjes zat.

Ik ben een boom, mijn hoofd
wiegt mee, vol vogels in het loof;
zo zachtgestemd, zo welgezind,
dat een ervan, met losse tong,
een oude deun begint,
die, wie ook weer,
en waar was 't, waar,

oud zoet,
oud zeer,
mijn moeder was 't die 't zong.

Uit *Korf en Trog* van Hubert van Herreweghen, uitgegeven door Lannoo,
met de toestemming van de dichter en zijn uitgever. Waarvoor dank!